

השג יד פרק רביעי ערביין HebrewBooks.org ©mozhaimi publishers. No commercial use allowed

ה א מ"י פ"ט מל' צבאות
ה ב פ"ט מל' צבאות
ט ב מ"י פ"ט מל' צבאות סלמה
ג מ"י פ"ט מל' עליון סלמה
ו י"ט ופקד כמי' פ"ט מל' עליון סלמה
א א ד מ"י פ"ט מל' עליון סלמה
ב ב פ"ט מל' עליון סלמה
ג ג מ"י פ"ט מל' עליון סלמה
ו ואלא והוא ל"כ קרבן בריאות ליה
ה קרבני בריאות ברן וברצין

תורה או רשותם מוך סול מערכן וסמל יס דרכן
1. ובשפט כי הפטא ושפטה מוקס ^(ו) מהלך קום דבכון
אללה והוא עד ואיך לא עבד עמו עבד
אם לא ידע וקשה עמו אמר אביו ג'נומם ב'. פילס דקומו נטן
וירקון
2. אם משנת הילב קדרון כעלאין דגדעת סכין טילן לילמןן

שדרה בערך ריקום: קוירא כו
3. ואם המכון שבסה ומעלול למכונן
אם אין קורס והינה ערך ממשי
אשר שלל ולבסוף מושך
שקליטים: וIRONIC
4. בשנות ה-70 מומן מטעם אוניברסיטה
אך מילוי הדואת נשען תרשיש
שרו מובהקם פוי על כל חיל
וגבריה השען הדום מושך
ימים קראשין הדום וההשכלה
שםתו ב' כה

עליהם במלטה הונטה. שאו
הנירץ בשפט המשותן בין
הרבנן ולבבון. ואילו בלבול
הארון חדש עזריך ברכבתם וברקע
בן שית שרים לבטהה הדבוקה
שנותן שור בכם המש נשאנו משלו
אם מכן שישים שנותן משלו
דרכיו ורכבתם בו שישים אפסצ'רין
כענין

לענין: סילא. סיעא: **היו פ' כי אין לך עך**: **טענותך נס לנו קניינו:** הטתקדש דין כלום כוון צלול טענו: **נעשה חתנו ונעשה חתנו** (ו' כ' **מיי' צלחן גיס נטמו כוון ד'** ע"ז עד ואנו ככון): ס"ג ע"ז עד ואנו

אנו ראה אם לא יגיד בראיה והגנה תלא
לכברתניא ראה ^טאסיאה של בני אדם עומדים
עיפויו בינוין ואמר משבעני עליכם אם
יעודים אתם לי עדות שתובאו והעדרו יכול
חו חיבין ת"ל והוא עד והרי לא ייחד עיפוי
אכלו אפילו אמר כל מי ת"ל והוא עד והרי
יחד עיפוי אבל בקרבתו אין כן וכו' אבוי
מתה והניח לו ריבוא פשיטה כשהיה באבו
נאמא מניה לו ריבוא עשר הוא אמר ר' באבו
גופס מהו דתמא ^טרוב גופס לימות קמ"ל
פספינה בים ובאה לו בריבאות עשר הוא
אאמר רב הסדר כשהיתה מוחכרת ומושכרת
בביד אחרים והאיכא ^ט שכירות ^ט שכירות אינה
משתלמת אלא לבסוף ותופק לה משום
פספינה הא מני ר"א היא דתנן ^ט רבוי אליעזר
אאומר אם היה איכר נוthen לו צמודו וחמר נוthen
לו המרו: מתני' העשין בנידר כיצד יילד
שההעריך וכן נוthen ערך וכן וכן שהעריך את
ההילך נוthen ערך יlid הערכין בערך כיצד
ההעריך האשיה נוthen ערך אשיה ואשה

שיטה מקובצת

ונעמא לפ' שהבנהה אף לאחר שמהה ש דמיון לבלה אל אדם שמת אין לו דמיון ומתו אסורה בדור משקל עלי (ב): שור וה עלי גורי בית זה עלי קרבן מות השור ונגל הבית חיל שלם משמעו כי ציל ובדבב כבניהם מאסורה דמיון לבני נזון מותם אסורה בדור עלי י"א שוד וודח דוכחה כי לא ימיא בגדים כי לא אוכל מעת כבודה וזה ב"ה ר' אשכנז בדור עלי י"ד עיר העתובין. ואנו ועוד כוונת דרכם כי אין כל שבעה ימים כוון דרכם

הנחות היב"ח

מוסף ראש"י

לכטם מכתבם ורמזו לו שפְּנֵי קָרְבָּן. עזרא נזכר בברכתו של אליהו ר' יוסי הכהן, והוא מזכיר את קרבנותו של עזרא בברכתו:

וְכָן פִּילֶסְיֵץ נַלְכָּד סָנָה יְמִילִי.